

El president ho diu: “Ja s’ha acabat”

written by Redacció Unilateral | 18 d'octubre de 2018

El dimarts 16 d'octubre, el president de la Generalitat va voler ser entre els assistents en l'acte multitudinari reivindicatiu per l'any de reclusió dels “jordis”, Jordi Sánchez i Jordi Cuixart. En acabar l'acte el president de la Generalitat no va defugir el qüestionament dels assistents i va confessar que la principal dificultat, ara mateix, no prové de l'Estat espanyol sinó de la divisió interna, del fet “que nosaltres mateixos no anem tots junts i no recuperem l'esperit del primer d'octubre”. “A mi em mata, com us mata a vosaltres” el que va passar al Parlament en les darreres sessions.

“Quan nosaltres no som capaços de veure el que ens estem jugant en aquests moments” indica , vol dir que no estem a l'altura dels esdeveniments que estem vivint. Amb una rialla confosa, molt pròpia, assentia que això és molt més greu que tot el que pugui fer l'Estat espanyol.

Els concentrats, de forma directa i sense intermediaris, van exposar que el poble està amb el Govern, però “calen actituds més clares i més concretes”. I sobre això, el president contesta que “ja ho sap”, i que “en les properes setmanes se sabran coses”. Diu “entenc que no puc seguir parlant, i que hem de fer coses”. “Tot s’ha acabat”, palesant que ja és hora de començar a prendre decisions, sense especificar res més.

“Ja veureu com la cosa canvia, en els properes setmanes” tot i la, segons el seu parer, complexitat de tot plegat, i aquí s'atura en un pensament perdut per mil i una referències creuades del que convé o no, en un entorn polític marcadament sostret per la dinàmica electoral i les pressions diàries de molts actors (en especial, els presos i exiliats polítics).

Pel president substitut, “tenim les opcions de guanyar”, se

suposa que la plena independència en referència al mandat del primer d'octubre, tot i que sovint queda entre línies l'objectiu, si es manté el ritme actual, pacífic i persistent, sobre la base de la unitat i el treball en comú.

El criteri d'aquest voluntariós president, en paraules seves, és "el que em demanen els 'jordis'", a fi de mantenir el to d'una reivindicació nacional, sempre en base, estrictament, a mobilitzacions pacífiques. I això és així, perquè "els catalans no sabem fer-ho d'una altra manera". Amb aquesta coherència el president de la Generalitat augura una victòria segura: "guanyarem".

El combat íntegrament no violent conjumina amb la vindicació "de drets civils", tot entenent que els drets col·lectius dels catalans en serien una part indestruïble, malgrat que no ho manifesti així explícitament. Amb qualsevol gest violent "perdem, perdem", així de contundent ho exposa aquest dignatari autonòmic, sobre el qual pesa el llegat d'un president i d'un govern a l'exili o a la presó que van fer possible un referèndum d'autodeterminació que va obtenir com a resultat que els catalans volien ser un nou estat en forma de república.

Tot i la proximitat, en cap moment ha fet referència al valor i al sentit de la unilateralitat, la qual, també se suposa, queda circumscrita, qui sap, en l'"hem de fer coses".

Els diàlegs entre gent mobilitzada i el president són freqüents darrerament, en un estil de fer política que de moment atura possibles xiulets o impropis, tot i que està

per veure fins quan, tenint en compte, com va ser informat, sense intermediaris, que el proper divendres 19, a les 19.00 h, s'han convocat manifestacions de queixa i disconformitat davant les seus dels partits independentistes amb representació parlamentària PDECAT, ERC i CUP.